

La Sala Ciutat, en punt mort

Efectivament, l'emblemàtica Sala Ciutat -inicialment Sala Lloïola- ja havia estat donada per amortitzada i, atès el seu estat i el seu nul·l interès arquitectònic, es trobava a punt de desaparèixer físicament i, al solar que deixaria buit després de mig segle, es podria millorar l'aspecte extern de l'antic col·legi de Sant Ignasi (seu del museu i de l'arxiu històric), com també de la capella del Rapte, punt important de la ruta ignasiana de Manresa.

Doncs bé, com és sabut, i després d'haver-se fet al gener un comiat ciutadà festiu i entranyable per part de persones i entitats que l'havien viscut i utilitzat en la seva esplendor, apareix per sorpresa un col·lectiu anònim (almenys no es tracta de cap grup conegut i «registrat» com a tal) i l'ocupa adduint que no s'hi val a enderrocar-lo i que s'ha de recuperar per a la ciutadania. Ja són ben curiosos els seus arguments, ja que hi ha hagut consens entre els diversos grups municipals i, a més, a dia d'avui l'oferta d'equipaments és suficient, a banda que si cal preparar-ne de cara al futur hi ha espais molt més adequats que no pas aquest.

Sigui com sigui, quasi dos mesos després l'estira-i-arronsa corresponent entre els «ocupants» i l'ajuntament continua i no sembla que, malgrat la mediació del Col·legi d'Advocats, la cosa tingui un punt d'acord final. Davant d'això deixeu-me manifestar la meua més absoluta perplexitat. Bàsicament perquè sense cap controvèrsia prèvia uns il·luminats es creuen interlocutors d'una part de l'associacionisme de la ciutat i, mitjançant assemblees on no se sap qui té dret a pertànyer-hi (com seria el cas d'una entitat, partit o col·lectiu normal i corrent) volen guanyar temps per fer-se notar i mentrestant, i amb un punt de demagògia barata, juguen a fer-se els interessants i hi programen activitat. Activitat aquesta que no gaudeix de cap manera d'un entorn digne i segur. Ja em perdonaran, però em sembla que aquest és un solemne despropòsit i una pèrdua absurda de temps, diners i energies. Segur que el context de crisi actual -com també la flaire un pèl anàrquica que tenim a casa nostra des de sempre- ajuda al fet que tot estigui en suspens i que tothom s'atreveixi a qüestionar el que decideixen les institucions de manera democràtica. Dit això, si en un cas de consens com aquest, una colla tira pel dret ens hem de fer mirar seriosament la nostra manera d'actuar. Amb tots els respectes, si jo fos el responsable ja faria temps que l'enderroc s'hagués consumat. La voluntat d'aquesta gent de treballar en pro de la cultura manresana és naturalment positiva, però crec que s'han equivocat realment d'objectiu. I si realment només volen «jugar» a fer-se els forts i els interessants, els recomano que canviïn d'esport.